

بررسی تأثیر آموزش بر اساس سبک یادگیری غالب بر پیشرفت تحصیلی دانشجویان پرستاری

فاطمه ویزش فر*، فاطمه ویزش فر، کاملیا ترابی زاده

دانشگاه علوم پزشکی شیراز

vizeshfarf@sums.ac.ir

مقدمه: سبک یادگیری یکی از عوامل تأثیرگذار بر یادگیری است. با شناخت سبک یادگیری دانشجویان و توجه به آن در تدریس می‌توان به تحقق اهداف آموزشی اساتید و برآورده شدن نیازهای آموزشی دانشجویان کمک مؤثری نمود. هدف این تحقیق بررسی تأثیر آموزش بر اساس سبک یادگیری غالب بر پیشرفت تحصیلی دانشجویان پرستاری می‌باشد.

روش کار: جامعه این پژوهش نیمه تجربی را ۴۰ دانشجوی ترم سوم پرستاری تشکیل می‌دادند. ابزار گردآوری داده‌ها پرسشنامه دو قسمتی شامل اطلاعات جمعیت‌شناسی و تحصیلی و پرسشنامه ۱۲ سوالی سبک یادگیری کلب بود. پس از تعیین سبک یادگیری غالب دانشجویان و گرفتن یک پیش‌آزمون، آموزش بر اساس سبک غالب یادگیری با روش بحث گروهی صورت گرفت. یک آزمون تکوینی و یک آزمون نهایی از دانشجویان گرفته شد. یافته‌ها با استفاده از نرم‌افزار SPSS و با استفاده از آمار توصیفی و تحلیلی مورد تجزیه و تحلیل قرار گرفت.

یافته‌ها: ۴۷/۵٪ نمونه‌ها روش تدریس علوم پایه را به خاطر درگیر کردن دانشجویان و ۶۵٪ روش آموزش کارآموزی داخلی - جراحی را به خاطر مدل عملی بودن اساتید مناسب می‌دانستند. سبک یادگیری غالب سبک واگرا بود (۵۰٪) آزمون آماری کای (P=۰/۰۰۰) تفاوت معنی‌داری بین نمرات آزمون تکوینی و آزمون کروسکال والیس تفاوت آماری معنی‌داری بین نمرات امتحان نهایی دانشجویان با سبک واگرا و سایر سبک‌های یادگیری نشان داد.

بحث و نتیجه‌گیری: آموزش بر اساس سبک یادگیری به ویژه از بدو ورود دانشجویان به دانشکده می‌تواند ضمن ارتقاء پیشرفت تحصیلی دانشجویان، موجب رضایت حرفه‌ای اساتید گردد و از این طریق می‌توان به تربیت پرستاران حرفه‌ای کمک نمود.

کلمات کلیدی: سبک یادگیری، دانشجوی پرستاری، پیشرفت تحصیلی، آموزش